

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expédycji Gazet Petersburskiego Poczta-
tamtę, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Cena: ROCZNA w Rosyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{11}{23}$ STYCZNIA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{10}{22}$ STYCZNIA.

Przez Rozkaz dzienny CESARSKI z dnia 3 Stycznia, Jenerał-porucznik *Mansurow* 1 uwolniony zostaje od posady Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego J. C. Mości przy Królu Hanowerskim, z pozostaniem Jenerał-adjutantem.

— Przez takiż Rozkaz dzienny z dnia 6 Stycznia, zostający przy Oddzielnym Kaukaskim korpusie, Jenerał-major baron *Wrangel* 3, mianowany Dowodzą Kaukaskiej odwodowej brygady Grenadyerów; Dowodzą 1 brygady 9 dywizji piechoty, Jenerał-major baron *Wrewski* 1, mianowany Naczelnikiem okręgu wojennego Władikaukazskiego; Dowodzą pułku Kubańskiego Strzelców, Jenerał-major *Liniewicz*, mianowany Dowodzą 1 brygady 19 dywizji pieszej.

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale Dróg i Komunikacji i Budów Publicznych, z dnia 14 Grudnia, Pułkownik *Liszin* podniesiony został do rangi Jenerał-majora, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków Dyrektora Szkoły Budownictwa przy Głównym Zarządzie tegoż Wydziału.

Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale służby Cywilnej. 20 Grudnia 1851 r. W Królestwie Polskim, mianowani Sekretarzami Kollegialnymi: Podsekretarz Kancellaryi Rady Administracyjnej *Niemczykiewicz*, pełniący obowiązki: Sekretarza-tłumacza Kancellaryi Głównego Dyrektora Skarbu *Gliniski*; Komisji Rządowej Skarbu: Expedytora *Czerwiński*, Rendaut Składu druków i formularzy *Małkowski* i Buchaltera wydziału kass i rach. *Smatrzyński*; Banku Polskiego: Starszego Kassjera *Kotakowski* i *Klejne* i Starszego Buchtera *Kąsinowski*; Rachmistrz *Kłossowicz*; Rządów Gubernijalnych: Augustowskiego pełniący obowiązki: Assesora są-

dowego *Paczyński*, Referenta *Modzelewski* i Rachmistrza *Wojtkiewicz*, Warszawskiego Referent *Chudzyński*, Archiwista *Polaski*, pełniący obowiązki Rachmistrza *Suski* i Rendaut Składu stempla *Foland* i Lubelskiego Rachmistrz *Wilczyński*; Starszy Rachmistrz Głównej Dyrekcji Towarzystwa kredytowego ziemskiego *Stupnicki* i Kassjer Kaliskiej Dyrekcji tegoż Towarzystwa *Kiedrzyński*; Inspektor fabryki tabaczej Sieleckiej *Fankeltal* i pełn. obow. Starszego Leśniczego w Leśnictwie Krzepice *Zagurowski*; Kassjerowie powiatowi: *Piotrkowski* *Słowiński*, *Koniński* *Muszyński* i Warszawski *Szwejkowski*; pełniący obow. Medaljera Mennicy Warszawskiej *Majnert*, Sekretarz Zarządu loteryjnego Warszawskiego *Trej* i Expedytor Zarządu Spisu i Zaciągu wojakowego *Bohdański*; Komisji Rządowej Sprawiedliwości: Kontroler *Hausbrand* i Sekretarz 1 klasy *Wilkoszewski*; Sekretarze: Kancellaryi 10 Departamentu Senatu *Kozietulski*, Sądu Appelacyjnego *Zawadzki* i Podpisarz *Majewski*; Archiwista akt dawnych gubernii Warszawskiej *Piskorski* i Pomocnik Archiwisty Prokuratorji *Ciołkowski*; Zarządu Warszawsko-Wiedeńskiej Drogi Żelaznej: Inżynier dystancyjny *Rzepczyński* i Komisarz stacji 2 klasy w Rudzie-Guzowskiej *Jaroszewski*; Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych: pełniący obowiązki: Rachmistrza 1 klasy *Miedzielski*, *Butkowski*, *Nieprzecki* i *Strubiński*, Rachmistrza 2 klasy *Bertold*, Sekretarza 3 klasy *Sewelunski* i *Poraziński* i Adjunkta Archiwum *Muczyński*; Sekretarz i Bibliotekarz Rady Lekarskiej *Trapsza*, Młodszy Pomocnik Szefa Biura Zarządu Inspektora Głównego Służby Zdrowia *Skrodzki*, pełn. obow. tegoż urzędu *Słowiński* i Dozorca Warszawskiego Szpitala św. Łazarza *Grzybowski*; Rządów Gubernijalnych: Warszawskiego pełniący obow. Adjunktów *Blioch*, *Jankowski* i *Skowroński*, Rachmistrz *Frydrychowski*, pełniący obow. Rachmistrzów *Zaręba*, *Kupisiewicz* i *Chmielewski*, Lubel-

skiego pełn. obow. Zarządzającego Kancellaryą *Koźmiński* i Sekretarz *Drweński*, pełniący obowiązki: Radomskiego Zarządzającego Kancellaryą *Skierski*, Płockiego Archiwisty *Kowalewski* i Rachmistrza *Przybojewski*, Augustowskiego Starszego Rachmistrza *Wilczyński*, Redaktora *Gazety Gubernijalnej Warszawskiej Krauze*, Młodszych Pomocników Naczelników powiatów: Warszawskiego *Paszkiewicz* i Zamojskiego *Łubieniecki*; Burmistrze miast: Słupcy *Kazubski*, Widawy *Bakowicz*, Zamościa *Kossakowski*, Chelma *Guskowski* i Tomaszewa (gub. Lubelskiej) *Poltawski*; pełniący obow. Burmistrzów miast: Warki *Chruscielewski*, Skulska *Pinakiewicz*, Miechowa *Orzechowski*, i Przasnysza *Makowski*; Inspektor Policji m. Kalisza *Wojcicki* i pełn. obow. Nadzorey Piotrkowskiego śledczego Więzienia *Wasilewski*; Zarządów powiatowych: Piotrkowskiego pełn. obow. Tłumacza *Korson*, Kaliskiego Sekretarz *Zarzycki*, Konińskiego Tłumacz *Mosz* i Miechowskiego pełn. obow. Sekretarza *Frankiewicz*; Magistratów: Zamojskiego Sekretarz *Kowalski* i Warszawskiego Kontroler *Jacurński*; Referent Sekcji skarbowej *Prejs*, Rachmistrz *Trzebecki* i Taxator Lombardu Warszawskiego *Weber*; Dyrekcji Ubezpieczeń: Kontroler Wydziału kass i rach. *Wąsowicz* i Rachmistrz 1 klasy *Klimontowicz*; Kontroler poboru rogałkowego m. Warszawy *Krzyżanowski* i Pomocnik Naczelnika Kancellaryi Ewangelicko-augsburskiego Konsystorza *Lembke*; pełniący obowiązki Starszych Pomocników Kontrolerów Najwyższej Izby Obrachunkowej *Kuczyński* i *Szuman*.—Mianowani Sekretarzami Gubernijalnymi: pełniący obowiązki Młodszego Pomocnika Sekretarza Kancellaryi Ogólnego Zgromadzenia Senatu *Janiszewski*; Rządu Gubernijalnego Radomskiego: Sekretarz *Rutowicz* i Rachmistrz *Billewicz*; Adjunkt Kontroli skarbowej poboru stęplowego Rządu Gubern. Warszawskiego *Opeliński*, Starszy Rewizor Zarządu konsumcyjnego Warszawskiego *Domaniński*, Młodszy Pomocnik Szefa Biura Zarządu Okręgu Naukowego Warszawskiego *Sieczkowski*, Starsi Urzędnicy Kancellaryi Zarządu Spisu i Zaciągu wojskowego *Ostrowski*, *de Frize*, *Frejsler*, *Koszutski* i *Grzegorzewicz*, Pomocnik Archiwisty Głównego Archiwum *Guliński*, Tłumacz przy Warszawskim Sądzie Poprawczym 1 oddziału *Reweński*, Dziennikarz Białskiego Sądu Poprawczego *Kroszczyński*, Kancelista i pełn. obow. Sekretarza Kancellaryi Prokuratora przy Trybunale Cywilnym Lubelskim *Dobrowolski*; Pomocnicy Komisarzy Policji wykonawczej m. Warszawy: 4 cyrkulu *Młochowski* i 7 cyrkulu *Góranowski*; Rachmistrz Zarządu Warszawskiego Ober-Policmejsra *Rosiński*; Warszawskiej Komisji Kwaterniczej: Szef Biura *Sadowski* i Kwatermistrz *Kobyliński*; Starszy Dozorca magazynów Warszawsko-Wiedeńskiej Drogi Żelaznej *Maciejewski*, Expedytor głównej stacji w Warszawie *Szule* i Archiwista Dyrekcji tejże Drogi *Dietrich*; Komisji Rządowej Spraw Wewn. i Duchownych: Rachmistrz 3 klasy *Austen*, pełn. obowiązki Pomocnika Dziennikarza *Wolański*, Urzędnicy Kancellaryjni *Jezierski* i *Bohdański*; Rządów Gubernijalnych: Warszaw-

skiego pełniący obowiązki: Tłumacza *Smolechowski*, Rachmistrza *Szumlański* i Młodszego Pomocnika Naczelnika Kancellaryi *Wielogórski*, Augustowskiego Expedytor *Butkiewicz* i pełn. obow. Rachmistrza *Bujnowski*, pełn. obow. Dziennikarza - archiwisty Kancellaryi Głównej Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych *Pelczyński*; Urzędnicy Kancellaryjni Dyrekcji Ubezpieczeń *Kruszewski* i *Głowacki*; Rachmistrze: Zarządu Warszawskiego Szpitala św. Łazarza *Milewski*, Magistratu m. Warszawy *Pinian* i pełn. obowiązki Rachmistrza Zarządu powiatowego Opoczyńskiego *Zieliński*; Najwyższej Izby Obrachunkowej: pełniący obow. Starszego Pomocnika Kontrolera *Jażdżewski*, *Budziłowicz*, *Antkowski* i pełn. obow. Młodszego Pomocnika Archiwisty *Bronikowski*.—Mianowani Rejestratorami Kollegialnymi: Pełniący obowiązki Rysownika Kancellaryi Ogólnego Zgromadzenia Senatu *Chrzeński*, Starsi Urzędnicy Kancellaryi Zarządu Spisu i Zaciągu wojskowego *Dyski* i *Rukściński*, Sekretarz Biura spisów ludności w Zarządzie Warszawskiego Ober-Policmejsra *Rutkowski* i Pomocnik Naczelnika Warszawskiej pieszej policyjnej straży *Czajkowski*; Adjunkci: Wydziału śledczego Zarządu Warszawskiego Ober-Policmejsra *Choromański* i Wydziału Kontroli służących *Kwiatkowski*; Pomocnik Komisarza handlowego Policji *Tański*, i Exekutor Zarządu Warszawskiego Ober-Policmejsra *Zieliński*; Warszawskiej Komisji Kwaterniczej: Archiwista *Różniewski* i Dziennikarz *Chrołowski* i Pomocnik Sekretarza Oddziału Meldunkowego Zarządu Warszawskiego Ober-Policmejsra *Łuczykowski*; Zarządu Warszawsko-Wiedeńskiej Drogi Żelaznej: Pomocnik Naczelnika Oddziału *Tański*, Kassyerowie stacyj: 1 klasy *Niewęglowski* i 3 klasy *Woluński*, Pomocnik Kassjera głównej stacji w Warszawie *Nowacki*, Komisarze stacyj: 2 klasy w Myszkowie *Helczyński* i 3 klasy w Grodzisku *Nowowiejski*, Dozorca drogowy *Hillern*; Urzędnicy Kancellaryjni: Komisji Rządowej Spraw Wewn. i Duchownych *Cycler*, *Mastowski*, *Polkowski*, *Niżyński*, *Lasso*, *Hegemayer*, *Sojceki*, *Czekliński*, *Goleński*, *Ambrożewicz*, *Sikorski* i *Dobroński*, Dyrekcji Ubezpieczeń *Bogustawski*, *Czarnomski* i *Wardynski*, Rządu Gubernijalnego Augustowskiego *Żłobikowski*, *Opaliński* i *Azarewicz*, Kwatermistrz m. Konina *Szmigielski*; pełniący obowiązki: Rachmistrza Rządu Gubern. Płockiego *Dylewski 1*, Sekretarza Zarządu powiatowego Zamojskiego *Dylewski 2*, Najwyższej Izby Obrachunkowej—Starszego Kancelisty *Stawnicki* i *Stelmowski*, Młodszego Kancelisty *Kociatkiewicz* i *Kopystyński*; Nadetatowy Młodszy Pomocnik Kontrolera *Zaleski*.

Rozkazem dziennym P. Ministra Wojny z dnia 14 Grudnia ogłoszone zostały następujące rozporządzenia, zapadłe w skutek Najwyższego J. C. Mości rozkazu:

1.) Pierwszy korpus jazdy odwodowej z pierwszą dywizją artylleryi konnej zostają zreformowane, i skutkiem tego 2 korpus jazdy odwodowej przybiera nazwanie 1-go korpusu jazdy odwodowej, 2 dywizja konnej artylleryi—1-ej dywizji

konnej artylleryi, a 3 dywizya konnej artylleryi — 2-ej dywizyi konnej artylleryi.

2.) Pierwsza dywizya Ułanów zostaje zwinięta a druga dywizya tejże broni przybiera nazwanie *dywizyi odwodowej Ułanów*.

3.) 1, dotychczasowy 2 korpus odwodowej jazdy będzie się składał z 1 i 2 dywizyj Kirysyerów i dywizyi odwodowej Ułanów.

4.) Pułki Ułanów Orenburski i Syberyjski, składające 1 brygadę 6 dywizyi lekkiej jazdy, niemniej dwa pułki dotychczasowej 1 dywizyi Ułanów, mianowicie Borysohlebski i J. C. W. W. X. KATARZYNY MICHAŁÓWNY (przedtém Sierpuchowski), zostają zreformowane.

5.) Na miejsce pułków Ułańskich Orenburskiego i Syberyjskiego, do składu 6 dywizyi lekkiej jazdy wchodzi dwa pułki dotychczasowej 1 dywizyi Ułanów, jako-to: Arcyksięcia Karola Ferdynanda Austriackiego (Biełgorodzki) i Jenerała jazdy hrabi Nikitina (Czugujewski), które stanowić będą 1 brygadę 6 dywizyi lekkiej jazdy.

6.) Pułki odwodowej dywizyi Ułanów, oraz pułki Ułańskie, przechodzące do 6 dywizyi lekkiej jazdy, składać się będą nie już z 6, ale z 8 szwadronów, przez wcielenie do nich, według tabelli A, całkowitych dywizyonów ze zwiniętych pułków.

7.) Baterie dotychczasowej 1 dywizyi konnej artylleryi zostają wcielone, jako-to: baterie pozycyjna № 15 i bateria lekka № 16, do nowej 1 dywizyi konnej artylleryi; baterie lekkie № 17 i 18 do nowej 2 dywizyi konnej artylleryi, skutkiem czego baterie 1 i 2 dywizyj konnej artylleryi, przybiorą nowe numera podług tabelli B.

8.) W skutek tej reformy zostają zwinięte:

a.) Sztab 1 korpusu odwodowej jazdy.

b.) Sztab: Dywizyjny i dwa Brygadne dotychczasowej 1 dywizyi Ułanów.

c.) Sztab dotychczasowej 1 dywizyi konnej artylleryi.

d.) Oddział Żandarmów przy byłym 1 korpusie odwodowej jazdy i przeto skład pułku Żandarmów zostaje zmniejszony o jednego oficera z rangą Porucznika, 2 podoficerów, 22 żandarmów jezdnych z ich końmi, i 4 żandarmów pieszych.

e.) Brygada pociągowa № 8 przy tymże korpusie, i w skutek tego № 8 nadany zostaje brygadzie pociągowej 1 korpusu jazdy odwodowej, № 9 — brygadzie 2 korpusu, a № 10 — brygadzie Oddzielnego Kaukazskiego korpusu.

f.) Szwadrony rezerwowe i Depo byłej 1 dywizyi Ułanów z ich kadrami, pozostałe zaś szwadrony przybiorą numera z porządku wypadające.

9.) Jenerałowie, oficerowie, urzędnicy, podoficerowie i żołnierze zwiniętych wojsk odwodowej jazdy, są rozmieszczani według osobnego rozporządzenia.

10.) Sztandary wojsk zwiniętych będą złożone w najbliższych arsenalach, zaś akta zwiniętych zarządów i pułków, będą rozdane po innych zarządach i pułkach, według uznania Inspektora odwodowej jazdy.

11.) Dywizyony zwiniętych i w inne wcielonych pułków, zachowają swoje sztandary. Nadto, pierwszy dywizyon pułku Syberyjskiego Ułanów, wcielony do pułku Ułanów jenerała jazdy hrabi Nikitina, zachowa swoje trąby srebrne, zaś czwarty dywizyon pułku Syberyjskiego, wcielony do Nowoarchangelskiego pułku Ułanów, zamiast trąb ze znakami orderu św. Jerzego, przybiera godło za odznaczenie się, na czapkach, udzielone temu ostatniemu pułkowi.

12.) Gdy J. C. W. WIELKA XIEŻNA KATARZYNA MICHAŁÓWNA została mianowaną Szefem pułku Elisawetgradzkiego Ułanów, który przybiera nazwanie pułku JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, oficerowie tego pułku będą nosili belki srebrne haftowane na kołnierzu i zarękawach munduru.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 11 Stycznia.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY,

**CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ,
KRÓL POLSKI,**

i. d., i. t. d., i. t. d.,

Uznawszy potrzebę zaprowadzenia niektórych zmian w przepisach, postanowionych Ukazem Naszym 5 (17) Lipca 1844 roku, względem terminów dozwolonego Naszym poddanym mieszkańcom Królestwa Polskiego przebywania za granicą za legalnemi pasportami, oraz wnoszenia za też pasporta opłaty, — z zastosowaniem wzmiankowanych przepisów, o ile położenie i potrzeby tego kraju pozwalają, do obowiązujących obecnie w Cesarstwie Naszém postanowień, na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa Rozkazujemy:

Artykuł 1. Opłata od pasportów zagranicznych ustanowioną zostaje trzech rodzajów, a mianowicie:

1) Opłata stemplowa, wynosząca kopiejek srebrem dziewięćdziesiąt, podług dotychczasowych przepisów pobierana.

2) Opłata po pięćdziesiąt rubli srebrem za każde sześć miesięcy, od każdej w pasporcie wymienionej osoby.

3) Opłata po dwieście pięćdziesiąt rubli srebrem za każde sześć miesięcy, od każdej w pasporcie wymienionej osoby.

Art. 2. Za samą tylko opłatą stemplową, w 1-m ustępie poprzedzającego artykułu oznaczoną, pasporta zagraniczne wydawane będą:

a) Kupcom i w ogólności osobom stanu handlowego, jeżeli są zapisane do gildyi, oraz kommissantom wysyłanym przez tychże kupców, lub domy handlowe, w interessach

handlu, jeżeli posiadają świadectwa, ustanowione art. 67 Prawa zaprowadzającego Gildye Kupieckie.

Szyprom, sternikom, flisom, oryloom i robotnikom na statkach i tratwach, także furmanom udającym się łądem z towarami.

Rzemieśnikom i ich czeladzi, udającym się za granicę dla wydoskonalenia się w swém rzemiośle lub kunszcie, jeżeli są zapisani do zgromadzeń rzemieślniczych; — tym zaś którzy do zgromadzenia nie są zapisani, pasporta za samą tylko opłatą stemplową wydawane być winny nie inaczej, jak po przekonaniu się Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych o potrzebie udania się ich za granicę, oraz o zdolnościach do jednego z rzemioł lub kunsztów.

Osobom udającym się za granicę dla udoskonalenia się w sztukach pięknych, lecz nie inaczej, jak z zezwoleniem Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiem, na mocy poświadczenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych o zdolnościach i utalentowaniu, oraz o potrzebie zamierzonej podróży.

b) Wszystkim cudzoziemcom, nie będącym poddanymi Naszymi, o ile znajdują się w potrzebie pozyskania pasportu od miejscowego w Królestwie Polskiem Rządu.

c) Właścicielom, dobra nieruchome za granicą posiadającym, jeżeli oddalają się do dóbr pomienionych nie dłużej jak na cztery miesiące, także rodzinom ich i znajdującym się przy nich służącym, — również nie dłużej jak na cztery miesiące.

d) Urzędnikom, którzy zostając w służbie przynajmniej lat dwadzieścia, uzyskują urlopy do wód mineralnych za granicę lub do innego rodzaju kuracji; oraz udającym się tamże w tym samym celu Urzędnikom uwolnionym ze służby z pensją emerytalną, i pozostałym po nich wdowom, jeżeli oprócz pobieranej pensji Urzędnicy ci, lub wdowy, nie posiadają żadnego majątku; również rodzinom i służącym wszystkich powyżej wymienionych osób.

e) Osobom udającym się za interessami familijnemi, handlowemi lub majątkowemi, do prowincyj: Pruss Wschodnich i Zachodnich, Szląska Pruskiego, Xięstwa Poznańskiego, byłego Okręgu i miasta Krakowa oraz Galicyi Austriackiej, nie inaczej wszakże, jak po przekonaniu się właściwych Gubernatorów Cywilnych i Ober-Policmeistra miasta Warszawy, na mocy należytych dowodów, że w istocie interessa familijne, handlowe lub majątkowe, jako to: processa, sukcesye, działy, komplanacye i t. p. wymagają obecności ich w wymienionych w niniejszym artykule prowincjach.

(Dok. nast.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. Gazeta Wiedeńska z dnia 1 Stycznia, która tego dnia przybrała nazwanie *Gazety Cesarskiej Austriackiej*, zawiera następujące Dekreta Cesarskie, o zmianie Konstytucyi kraju (*).

«My Franciszek Józef, i t. d.

«W skutek Dekretów naszych z dnia 20 Sierpnia roku zeszłego, Nasza Rada Ministrów i Nasza Rada Cesarstwa, zajęły się dojrzałym zgłębieniem Konstytucyi z dnia 4 Marca 1849 roku. Gdy z tego rozbioru wypadło, że ta Konstytucya nie daje się zastosować do zasad i położenia Cesarstwa Austriackiego, i nie może być wykonywana w całym składzie swych postanowień, sądzymy Naszą powinnością Monarchy, po dokładnem wszystkich powodów zważeniu, uchylić takową Konstytucyą 4 Marca roku 1849.

«Równość wszystkich poddanych w obliczu Prawa, oraz powinności do tegoż poddaństwa przywiązanych, zostają najwyraźniej potwierdzone.

«Dla założenia instytucyj, zdolnych zadośćuczynić potrzebom wszystkich naszych ludów, i dla zapewnienia pomysłności wszystkich klass społeczeństwa, obok ustalenia naszego Rządu w widokach bezpieczeństwa tak wewnątrz jak zewnątrz, oraz jednolitości i potęgi Stanu będzie obrana droga doświadczenia i głębokiego zbadania wszelkich stosunków, w celu ułożenia następnie projektów praw organicznych, które wpływać mają z zasad ustanowionych.

«Z tych powodów, po wysłuchaniu zdań Naszej Rady Ministrów i Naszej Rady Cesarstwa, położyliśmy niezwłocznie szereg zasad w najważniejszych i najbardziej pilnych częściach prawodawstwa organicznego, i wydaliśmy potrzebne rozkazy izby takowe były podane do wiadomości powszechnej, oraz izby wykonanie ich nastąpiło niezwłocznie. Poźniejsze specjalne prawa obejmą rozporządzenia szczegółowe; do czasu ich wyjścia, obowiązywać mają istjące przepisy.

«Dan w Wiedniu, dnia 31 Grudnia 1851 roku, panowania Naszego roku czwartego.»

Podpisano: FRANCISZEK-JÓZEF.

Kontrasygnował: *Schwartzenberg*.

Z rozkazu: *Ransonnet*, Dyrektor Kancellaryi Rady Ministrów.

«My, Franciszek-Józef, z Bożej łaski Cesarz Austrii.

«Patentem z dnia 4 Marca 1849 roku ustanowione zostały prawa polityczne oznaczone dla Arcyksięstwa Austriackiego powyżej i poniżej Ens, Xięstwa Salzbουργ, Xięstwa Styryi, Królestwa Illyryi, złożonego z Xięstw Karyntyi i Karnioli, Hrabstwa Goritz Gradiska, Margrabstwa Istrii i miasta Triestu z jego okręgiem, Hrabstwa Tyrolu i Vorarlbergu, Królestwa Czech, Margrabstwa Morawii, Xięstwa wyższego i niższego Szląsku, Królestwa Galicyi i Lodomerii z Xięstwem Auschwitz i Jatow, Wielkiego Xięstwa Krakowskiego i Xięstwa Bukowiny, nakoniec Królestwa Dalmacyi.

«Te prawa polityczne były oddane pod ścisły rozbiór jednoczasowie z Konstytucyą 4 Marca 1849.

«Na zdanie Naszej Rady Ministrów i Cesarstwa, osądziliśmy Naszą powinnością uchylić Patent 4 Marca 1849 roku, ró-

(*) Pierwszą wzmiankę o tém umieściliśmy w № 1 Tygodnika bieżącego roku.

wnie jak i prawa zasadnicze, postanowione dla krajów Cesarstwa.

«Na przypadek, jeżeliby nie było rozporządzeń specjalnych na poszczególne punkta praw zasadniczych, zachowujemy Sobie urządzenie takowych przez osobne postanowienia. Ale oświadczamy wyraźnie niniejszym Patentem, iż w krajach Cesarstwa, wyżej wyszczególnionych, pragniemy zachować Kościołowi i Społeczności religijnej, prawnie uznanej, prawo sprawowania publicznie obrzędów wiary i zarządzania swobodnie własnymi swymi sprawami. Pragniemy niemniej zapewnić mu posiadanie i używanie zakładów, fundacyj pobożnych i funduszków, przeznaczonych na sprawowanie obrzędów, na wychowanie młodzieży i na cele dobroczynne. Pod tym względem Kościół pozostanie uległym prawom krajowym.

«Dan w Wiedniu i t. d.

Podpisano: JÓZEF.

List Cesarski do Xięcia Schwartzberg.

«Mój kochany Xięże Schwartzberg. W związku z Patentem dziś ogłoszonym, otrzymasz w załączeniu następujące zasady, które postanowiłem, po wysłuchaniu Mojej Rady Ministrów i Rady Cesarstwa, w sprawach najważniejszych i najbardziej pilnych Prawodawstwa organicznego, i proszę was zalecić, iżby Ministrowie, których się to tyczy, zajęli się natychmiast przyprowadzeniem ich do skutku i żeby złożony mi był raport o otrzymanym wypadku.

«Wiedeń, 31 Grudnia 1851.

Podpisano: FRANCISZEK-JÓZEF.

Zasady do Instytucji Organicznych w krajach Cesarstwa Austriackiego.

1) Kraje połączone z Cesarstwem Austriackim, pod tytułami historycznymi, dawnymi lub nowymi, tworzą części składowe, niepodzielne dziedzicznej, Cesarskiej, Austriackiej Monarchii.

2) Nazwanie krajów Korony będzie używane w języku urzędowym jedynie jako oznaczenie ogólne. W oznaczeniu zaś szczególnym każdego kraju, załączony będzie jego właściwy tytuł.

3) Rozciągłość krajów Korony zostaje utrzymana, z zastrzeżeniem wszakże wolności zmiany w widokach administracyjnych.

4) W każdym kraju Korony będą okręgi Koronne pod nazwaniami w krajach używanymi, i t. d.

5) W namiestnictwach, komitatach, delegacjach, te władze cyrkulowe będą podwładne zwierzchniemu Naczelnikowi.

6) Nad władzami cyrkulowymi położony jest Gubernator i zwierzchni Naczelnik.

7) Gminy dziś istniejące, są uważane jako gminy miejscowe.

8) Różnica ustanowiona między gminami miejskimi i gminami wiejskimi zostaje utrzymana.

10) Mianowanie i potwierdzanie Wójtów gmin, Rząd zachowuje sobie.

11) Członkowie Rad gminowych będą obierani przez mieszkańców gmin.

14) Nie będzie żadnej jawności w obradach Rad municipalnych, ale mieszkańcy będą mogli odczytywać zapadłe postanowienia.

16) Ułożone będą według tych zasad Urządzenia gmin miejskich i wiejskich. Należy zwracać wzgląd na przeważające interesa.

17) Władza sądownicza będzie wykonywana przez sądy i trybunały istniejące w imieniu N. Cesarza Jmci.

18) Oddział władzy sądowniczej od władzy administracyjnej, będzie utrzymany w sądownictwach uorganizowanych kolegiąlnie i w instancjach 2 i 3; zaś w Królestwie Lombardzko-Weneckim oddział ten będzie zachowany i w 1 instancji; ale w ogólności co do sądownictw 1 instancji przyjęte będzie правило połączenia dwóch władz.

20) Będą trzy instancje tak dla spraw spornych, jak i dla spraw kryminalnych.

25) Co do przestępstw i wykroczeń, należących do zakresu władzy sędziów powiatowych, zachowana będzie procedura śledcza.

26) Ale w przestępstwach ulegających sądowi trybunałów kolegiąlnych, zachowana będzie zasada oskarżenia, dowania oskarżonemu obrońcy i rozprawy będą ustne.

27) Rozprawy nie będą publiczne, ale w rozprawach ustnych 1 instancji dopuszczeni będą, na żądanie oskarżonego, słuchacze, i nawet Prezes będzie mógł dopuścić pewną liczbę słuchaczy.

28) Oskarżenie będzie wnoszone przez Prokuratora.

29) Sąd Przysięgłych zostaje zniesiony.

30) Wyroki będą wydawane przez samych tylko sędziów. W sprawach kryminalnych wyroki te będą się zawierały w słowach: winien, niewinien, albo uwolniony z pod oskarżenia.

31) Procedura w wyższych Trybunałach i w Sądzie Najwyższym, będzie jedynie na piśmie.

33) Kodex Cywilny ogólny dla poddanych Austriackich będzie wprowadzony w prowincjach, w których dotąd nie obowiązywał, z należytą bacznością i względem na stosunki szczególne każdej prowincji. Toż samo będzie miało miejsce i co do kodexu karnego.

34) W krajach Korony będą postanowione poszczególne Statuta o szlachcie dziedzicznej Stanów, o jej prerogatywach i powinnościach i mianowicie dla ułatwienia jej tworzenia majoratów i fidei Komisów. We względzie kmieci, którzy mają dobra stanowiące dominia, zachowane są przepisy obowiązujące.

35) Naczelnicy cyrkulów i Gubernator będą mieli do pomocy sobie Kommissye Doradcze, ze szlachty dziedzicznej, z właścicieli, z posiadaczy małej i wielkiej własności i z klasy przemysłowej. Przedmioty i zakres ich attribucyj będzie oznaczony; również zważono będzie, azali nie będzie wypadało przybrać do ich składu inne jeszcze pierwiastki.

36) W okręgach Koronnych będą od czasu do czasu zwoływani Naczelnicy gmin i znaczniejsi właściciele, lub od nich umocowani, dla narady o własnych ich sprawach.

(Paragrafy których w powyższem liczbowaniu niedostaje, opuszczone zostały, jako zawierające same tylko szczegółowe rozwinięcia.)

— Korespondencye z Wiednia, odebrane przez gazetę Powsz. Augsburską, donoszą, że powyższe patenta Cesarskie przyjęte tam były z powszechnem zadowoleniem nawet przez węgry, którzy głośno je oświadczają. W rozwinięciu tych patentów, niezwłocznie będą ogłoszone prawa o gminach i o druku.

— Donoszą z Konstantynopola, że Rząd Austriacki nabył tam trzy statki parowe wojenne floty Tureckiej, w skutek postanowionego przez Rząd Turecki zmniejszenia marynarki wojennej.

ANGLIJA.

LONDYN, 10 Stycznia. *Morning-Herald* zapewnia, że margrabia Lansdowne usuwa się z Gabinetu i pozostaje tylko do czasu mianowania następcy.

— Rozmaite krążyły pogłoski o przyczynie usunięcia się lorda Palmerston z Gabinetu. Dziś dowiadujemy się, że on został wydany za samowolne przekroczenie zasadniczego prawidła Rządu Angielskiego, które mieć chce, iżby wszyscy Ministrowie działali wspólnie, tak iż żaden z nich nie powinien ważyć się przedsięwziąć jakiegokolwiek stanowczego środka, pomimo wiedzy i zgodzenia się wszystkich. *Morning Herald* zawiera o tém następną wiadomość: «Poseł Francuzki stał się u lorda Palmerstona i doniósł mu o przewrocie Rządowym, zaszłym we Francji 2 Grudnia, objaśniając zarazem powody, które skłoniły Ludwika Napoleona do przedsięwzięcia wiadomych środków. Lord Palmerston pochwalił te środki i oświadczył, że powody do nich są uznane za dostateczne. Pierwszy Minister, lord John Russell, dowiedziawszy się o tém, niezwłocznie uczynił lordowi Palmerston uwagę, że on sam wziął na siebie rozstrzygnięcia tak ważnej sprawy, jaką jest przewrót dokonany przez Ludwika Bonaparte, bez zgodzenia się swoich Kolegów, którzy tym sposobem nieświadomie uczestniczą w wyrażonem przez niego zdaniu. Minister Spraw Zagranicznych tłumaczył się, że rozmowa jego z Posłem była prywatną i że ani jego słowa, ani następstwa odwiedzin Posła, nie mogą być dla Rządu obowiązującemi; że Anglija będzie mogła w każdym czasie wypowiedzieć Francji wojnę bez żadnego naruszenia przyjętych przez niego na się warunków; że Poseł Francuzki udowodnił przed nim niewątpliwymi dokumentami, że Ludwik Napoleon sam byłby za dni kilka uwięziony przez Zgromadzenie Narodowe, które też swój przewrót było przygotowało, i zamknięty w twierdzy Vincennes, jeżeliby nie był tego ciosu uprzedził, i dla tego to, on, Lord Palmerston, pochwalił przedsięwzięte środki. Dodał, że mu przy tém nie było wiadomo, jakie mianowicie osoby były uwięzione,

nie wiedział też o powstaniu i o innych okolicznościach nowego stanu rzeczy i dla tego nie naradzał się z Kolegami o wypadkach, które się dopiero tylko zaczęły. Oświadczył nadto, że jako Sekretarz Stanu osobnego Wydziału, nie uznaje konieczności porozumiewania się z innymi Ministrami w przedmiotach, wyłącznie tego Wydziału dotyczących. Lord Palmerston zakończył wynurzeniem zdania, iż odpowiedź jego jest zupełnie zaspokajającą i że ci co go powoływali do objaśnienia, sami się z tego przed nim, przy pierwszej okoliczności, tłumaczyć będą. Tymczasem, ku największemu jego zadziwieniu, zażądano od niego została Pieczęć Stanu, i Rada Ministrów zwołana na 22 Grudnia. Członkowie, którzy nie wiedzieli o tém co zaszło, niespodzianie zostali zawiadomieni, że Lord Palmerston przestał być Ministrem. Rzec była skończona i nie mogła być mowa o żadnem pojednaniu. Po Radzie, Pierwszy Minister udał się do Windsor dla doniesienia Królowej Jmci o usunięciu Lorda Palmerston.

— Deputacya celniejszych handlarzy Liverpoolskich była przyjęta wczora przez Pierwszego Ministra dla przedłożenia mu swych uwag we względzie niektórych szczegółów wewnętrznego urzędowania Komor Celnych. Lord John Russell zapewnił deputacyą, że Rząd zwróci pilny wzgląd na jej przedłożenia.

— W ostatnich czasach wybrzeża Anglii nawiedzone były silnemi burzami morskimi, które znaczne w okrętach zrzydziły szkody.

— Wspaniały statek parowy Zachodnio-Indyjski *the Amazon*, poraz pierwszy odbywający podróż, wypłynawszy z Southampton 2 Stycznia z 156 podróżnemi, licząc w to i ekwipaż, objęty został pożarem na otwartem morzu, o 110 mil na zachód-południe-zachód od wysp Sorlingues, a następnie, gdy ogień doszedł do składów prochu, wyleciał na powietrze. Przed tą ostatnią katastrofą, w niemożności ugaszenia ognia, podróżni usiłowali ratować się na łodziach, w które statek obficie był zaopatrzony, ale wśród panującej burzy, łodzie te po większej części zatęły. Uratowało się dotąd, ile wiadomo, 21 osób, i te były zabrane na przecho-dzący mimo bryg angielski *Marsden*. Inni, poroznoszeni burzą po Oceanie, najpodobniej do prawdy znaleźli śmierć w jego falach.

— Czynnie pracują w tej chwili nad postawieniem na stopie obronnej warowni Sheerness, w ujściu Tamizy. Wszystkie wały są uzbrajane a składy napełniane potrzebami wojennymi. Wznosi się bateria od 80 dział największego kalibru, które, osadzone na ruchomych lawetach, będą mogły być w razie potrzeby zwrócone ku danemu punktowi lądu lub morza.

Londyn, 12 Stycznia. *Morning-Advertiser* zapewnia, że czterej Ministrowie, którzy mieli wyjść z Gabinetu, zgodzili się pozostać do otwarcia Parlamentu, które Królowa ma odbyć osobiście.

— Lord Normanby, Poseł w Paryżu, przybył do Londynu, i sądzą iż wejdzie do składu nowego Gabinetu.

— Jenerał George Cathcart został mianowany Wielkorszadczą kolonii Przylądka Dobrej Nadziei, na miejsce odwołanego zamtąd sira H. Smith.

FRANCYA.

PARYŻ, 10 Stycznia. Z rozkazu Prezesa Bonaparte, jenerał Oudinot przywrócony został do czynnej służby.

— Materyały sali tymczasowej gdzie się zbierało naprzód Zgromadzenie Konstytuujące a potem Narodowe zostały sprzedane przez publiczną licytacją za sumę 43,000 franków. Sala kosztowała 400,000 franków. Szczęściem był to tylko lokal tymczasowy, i wyraz ten jest pochwałą, przezorności Rządów, które w krótkim lat czterech przeciągu złożywały się we Francji.

— Dekreta ogłaszane od dni kilku w Monitorze, podpisane są nie jak dotąd *Ludwik-Napoleon Bonaparte*, ale tylko *Ludwik-Napoleon*. Stęple pocztowe, oraz na patentach i medalach, wydawanych w nagrodę lub jako zachęcenie, noszą na sobie wizerunek Prezesa Rplitej.

— Lloyd Austriacki podług swych korespondencyj twierdzi, że dobre porozumienie między Francją i Belgiją jest zagrożone, z powodu nazbyt dobrego przyjęcia, które od Ministerstwa Belgijskiego doznali zbiegli z Francji reprezentanci ze stronnictwa Góry.

— *Constitutionnel* zawiera długi artykuł dowodzący nie stosowności dla Francji Rządu Parlamentowego; dajemy tu zeń następujący wyjątek:

„Najistotniejszą rzeczą dla każdej społeczności jest to być ukonstytuowaną w swym własnym punkcie widzenia, stosownie do swego przyrodzenia i swoich tradycy. Francja jest krajem swobody praktycznej i przyzwoitej, a władzy mocnej; już ona potrzykroć była się zgubiła: od 1789 po 1799, od 1815 po 1830, od 1830 po 1848, a zawsze przez nadużycie, przez rozpasaną swawolę Rozprawy Publicznej.

„Wszystko dobre, jakie pod dawnym Rządem było zdziałane, wypływało z inicjatywy Monarchicznej i było dokonywane, prawie zawsze, przeciw woli Parlamentów. W 1551, pod Henrykiem II, obiór Prezydów, ułatwiający formy Sprawiedliwości i czyniący ją mniej kosztowną; w 1598, pod Henrykiem IV, Edykt Nanteński, uznający wolność sumienia; w 1667 pod Ludwikiem XIV Dekret tak zwany Cywilny, urządzający i uogólniający formy procedury — stanowią środki wielkie, piękne, płodne, które trzeba było wywalczyć wbrew Parlamentom, wnosząc je w akta tychże Parlamentów nie inaczej jak pod formą nakazującą *Łoża Sprawiedliwości*.

„Niezawodnie wzniosłość, siła, swoboda działania władzy najwyższej jest niezbędnym i zasadniczym warunkiem dobrego i prawdziwego Rządu we Francji.

„Jeżeli te pewniki są niezaprzeczane, jakież rozumne stron-

niotwo, jakaż doktryna, jakież rozsądny człowiek nie chciałby przyjąć szczerze i otwarcie, koniecznych warunków porządku, kiedy ani stronnictwa, ani doktryny, ani indiwidua, nie mogłyby żyć i używać pomyślności, jeżeliby nie mogła żyć spokojnie i pomyślnie społeczność!

„Francja, od lat sześciudziesiąt, karmiona była truciznami jak Mitydat, i każdy inny naród, mniej mający żywotności i energii, jużby oddał ducha. Parlamenciarze przyuczyli go do codziennego pożywania mnóstwa mów, komisyj, interpellacyj, przesileń ministerjalnych; swobodni myśliciele ćwiczyli go w sztuce dyskusyi bez granic i bez wędzidła, z klubem dla utrzymywania ludu w gorączce, z xiążką, dla podkopania jego moralności i wyrugowania Boga z serca; legitymiści wicherzyli go przez lat siedmnaście w celu wprowadzenia do Francji potomków Ludwika XIV, a natomiast wprowadzili tylko, w roku 1848, potomstwo Saint-Justa i Robespierrea; orleaniści, dla których katastrofa Lutowa nie-dość, jak się zdaje, była pouczającą, chcieliby stanąć na tejże równi pochyłej, z której niechybnie w tęż przepaść się pograżą. Gdy Francja tyle prób przetrwała, gdy przeżyła więcej klęsk niż ich było potrzeba dla zniszczenia Państwa Rzymskiego, otworzmy na koniec oczy na dwa fakta widzialne: pierwszy, że zmiana w zasadzie Rządu była nieodzownie potrzebną, drugi, że tylko Ludwik Napoleon mógł ją począć i dokonać.

„Obstawać krnąbrnie, po 36 latach doświadczenia, za bytem chorobliwym, z cieniem Króla, niewolnikiem większości niestatecznych, namiętnych, przemijających, ale nie-nasyconych, wyszłoby na jedno co przywrócić wprost i bez ogródki Komitet Dobra Publicznego, kluby, terroryzm, gilotynę, skutki fatalne Rządu Parlamentowego, następstwa nieuniknione, do których polityka roku 1789 doprowadziła w roku 1793, a do których polityka roku 1848 doprowadziła nas prosto w roku 1852.

„Tak samo, jak osłabienie władzy, sponiewieranie prawa, brak bezpieczeństwa, potrzeba porządku, uczyniły koniecznym i zbawiennym, w roku 1799, cios Stanu 18 Brumaire; tak samo, ciągle zawłaszczania władzy przez koterye, zniweczenie potęgi centralnej, potrzeba działania silnego i swobodnego dla ocalenia Społeczności, więcej już niż nawpół opłatanej siecią Socjalizmu, uczyniły koniecznym i zbawiennym cios Stanu 2 Grudnia. Partye, zaślepione swemi namiętnościami, mogą się w tém mylić; lud, oświecony pojęciem własnego interesu, nie pomylił się.

Paryż, 12 Stycznia. Monitor urzędowy z dnia 10 Stycznia zawiera następujące Dekreta:

„Ludwik Napoleon, Prezes Rzeczypospolitej, stanowi:

Art. 1. Zostają wyrugowani z ziemi Francuskiej, Algeryjskiej i z osad, z pobudek bezpieczeństwa powszechnego, następujący byli reprezentanci Zgromadzenia Prawodawczego, Edmund Valentin, Paweł Racouchot, Agricola Perdiguier, Eugeniusz Cholat, Ludwik Latrade, Michał Bertrand, Józef

Bergoit (z Dep. Rhône), Józef Bargard, Jan Colfavre, Józef Faure (z Dep. du Rhône), Piotr Karol Gambon, Karol Lagrange, Marcin Nadaud, Bartłomiej Terrier, Wiktor Hugo, Cassal, Signard, Vignier, Charrasin, Bandsept, Savoye, Joly, Combiér, Beyssét, Duché, Ennery, Guilgot, Hochstul, Michot-Boutet, Baune, Bertholon, Schoelcher, de Flotte, Joigneux, Laboulaye, Bruys, Esquiros, Madier de Montjac, Noël Parfait, Emil Péan, Pelletier, Raspail, Teodor Băc, Bancel, Bein (z Dep. Drôme), Besse, Bourzat, Brives, Chavoix, Dulac, Dupont (de Bussac), Gaston Dussoubs, Guiler, Lafou, Lamarque, Piotr Lefranc, Juliusz Leroux, Franciszek Maigne, Malardier, Mathieu (z Dep. Drôme) Millotte, Roselli-Mollet, Charras, Saint Ferréal, Sommier, Testelin (z Dep. Nord).

Art. 2. W przypadku, jeżeliby ktokolwiek z osób, wymienionych w art. 1 powrócił na ziemie, które mu są zabronione, będzie mógł być zesłanym w interesie bezpieczeństwa powszechnego.

„Dan w pałacu Tuileries, po wysłuchaniu Rady Ministrów, 9 Stycznia 1852.”

LUDWIK NAPOLEON.

Minister Spraw Wewnętrznych *de Morny*.

„Ludwik Napoleon, Prezes Rzeczypospolitej, stanowi:

Art. 1. Są chwilowo (momentanément) wydaleny z ziemi Francuskiej, Algeryjskiej, z powodów bezpieczeństwa powszechnego, następujący byli reprezentanci Zgromadzenia Prawodawczego:

Duvergier de Hauranne, Créton, generał de Lamoricière, generał Changarnier, Baze, generał Bedeaux, Thiers, Chambolle, de Rémusat, Juliusz de Lasteyrie, Emil de Girardin, generał Laidet, Paschalis Duprat, Edgar Quinet, Antoni Thouret, Wincenty Chauffour, Versigny.

Art. 2. Nie będą oni mogli wrócić do Francji inaczej, jak za szczególnym pozwoleniem Prezesa Rzeczypospolitej.”

„Dan w pałacu Tuileries, 9 Stycznia 1852.”

LUDWIK NAPOLEON.

Minister Spraw Wewnętrznych *de Morny*.

— Dekreta te sprawiły głębokie i bolesne wrażenie przed mieszkaniem jednego z nowowygnanych, widziano wielkie mnóstwo karet osób wyższego towarzystwa, które przybyły z pożegnaniem.

Ludzie dojrzałymyślący cieszą się, że imię generała Cavaignac, ani w jednym, ani w drugim nie figuruje dekretem. Zapewniają, że generał dał Rządowi zaręczenia, najbardziej zaspokajające.

— Dwa transporta ludzi podejrzanych z galer i nieprawie ukrywających się w Paryżu, a według Dekretu 8 Grudnia ulegających zesłaniu do kolonii karnych, przybyły już do Brest, z kąd więźnie będą rozwiezieni po kolonijach Afryki i Ameryki. W obu tych transportach było przeszło 1,100 ludzi.

— Dziś wyszedł w Monitorze Dekret Prezesa Rplitej z dnia wczorajszego, rozwiązujący wszystkie gwardye narodowe we Francji i przepisujący zasady nowej ich organizacji. Wszakże powiedziano, że ta organizacja będzie miała miejsce jedynie w miejscowościach, wskazać się przez Prezesa mających.

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOSCI.

BERLIN. Monitor Pruski z dnia 14 Stycznia ogłasza Dekret Królewski, z dnia 12 tegoż m. którym zostaje przywrócona Rada Stanu i Prezesem takowej mianowany tymczasowo hrabia Manteuffel.

WIEDEŃ. Donoszą z Wiednia, że w ciągu tego jeszcze miesiąca dokonany będzie zaciąg 80,000 rekruta. Mówią też o powiększeniu żandarmerji, czego pilna daje się czuć potrzeba zwłaszcza w Węgrzech, gdzie osoby i własność wystawione są na codzienne ataki, zuchwałością swoją każące wnosić, że tam istnieją uorganizowane bandy złooczyńców.

FRANKFURT. W Gazecie Augsburskiej czytamy następną korespondencją: „Losy Marynarki Związku Niemieckiego zostały rozstrzygnięte; Sejm Niemiecki, na posiedzeniu 7 Stycznia, postanowił rozpuścić flotę Związkową.

LONDYN, 15 Stycznia. Depesza telegraficzna z dnia dzisiejszego, odebrana w Paryżu, donosi o przybyciu do Londynu PP. Changarnier, de Lamoricière i Thiers.

— Wiadomości z Hong-Kong dochodzą do 18 Listopada. Nic tam nie było wiadomo o abdykacyi Cesarza Chińskiego i zmianie dynastji; nowiny więc o tém możemy uważać za zmyślone.

— *Morning-Herald* zapewnia, że lord John Russell wnieś swój projekt reformy Parłamentowej 9 Lutego.

PARYŻ, 15 Stycznia. Reprezentanci, wygnani Dekretami 9 Stycznia, udadzą się po większej części do Anglii.

— Generał dywizji Lawoestime mianowany został Dowódcą Naczelnym Gwardji Narodowych Departamentu Sekwany, a pułkownik Vieyra Szefem Sztabu Głównego tychże.

— Minister Spraw Wewnętrznych polecił Pani P. Lefebvre-Denmier wykonanie z marmuru popiersia Prezesa Rplitej, które ma być umieszczone po wszystkich Merowstwach.

— Pałac St. Cloud przeznaczony jest na letnią rezydencją Prezesa i w tym celu będzie wyporządkowany przed następną wiosną.

TURYŃ, 4 Stycznia. Rząd uczynił nowe ustępstwo dla Sabaudji, stanowiąc, że wszystkie Dekreta Rządowe, wyroki Trybunałów i korespondencje administracyjne będą pisane po francusku. — Wychodzący francuzcy zostali z Nice wysłani do różnych miejscowości w głąb kraju.

(*Journ. de S.-P. Przcz. Półn. R. I.*)

Позволяется печатать. 10 Января 1852 года. Ценсоръ Н. Ахматовъ.

W DRUKARNI WOJENNEJ.